

IZ IZVRŠNEGA SVETA

Ponovitev vrtca v Trnovem?

Nova lokacija za gradnjo trnovskega vrtca iz programa drugega, samopri-
spevka je že nekaj časa določena. Zemljišče še ni pridobljeno, vendar po vsej
verjetnosti takih težav, kot so bile pri
prvi lokaciji, ne bo. Poleg vrtca za 140
malčkov iz drugega samopri-
spevka bo
na novem zemljišču zgradili še igral-
nice za 40 malčkov; igralnice smo načr-
tovali v programu tretjega samopri-
spevka.

Zemljišče je premajhno, da bi lahko
za 180 otrok zgradili pritičen vrtec,
zato je delna ponovitev novega etažne-
ga vrtca ob Jamovi dobra zamisel. Kaže
pa, da v krajevni skupnosti Trnovo s
tem predlogom ne spoglašajo, ker so
naročili še dva idejna projekta za vrtec
v svoji krajevni skupnosti. Nedvomno
sta oba projekta dobra, vendar oba
pritična in torej za to zemljišče neupor-
abna. Na vsakega otroka mora namreč

priti (na tem zemljišču) 15 kvadratnih
metrov zunanjih igralnih površin, kar je
še nekako v skladu z normativi. Tako se
bodo morali v Trnovem zadovoljiti z
delno ponovitvijo etažnega projekta.
Če so se pri gradnji vrtca na Jamovi
pojave pomanjkljivosti, to ne pomeni,
da je projekt slab, ampak, da je zatajila
izvedba. Torej bo treba v Trnovem na
te stvari bolj paziti.

V Trnovem je tako sedaj v teku pri-
dobivanje zemljišča za zidavo vrtca, ki
je zaradi hitro rastočega naselja stano-
vanjskih blokov in ne nazadnje tudi
Murgel nujno potreben. Predsednik
občinskega izvršnega sveta se je za hi-
trejšo pot do novega vrtca zelo zavzel
in je očitno trdno odločen, da je bilo
odlašanja, zapletov in zaprek do zdaj
več kot preveč in da mora vrtec kar
najhitreje dobiti svojo streho, malčki
pa mesto v njegovih igralnicah.

Nam je zemlja zrasla na srcu?

Pri zagotavljanju zemljišč za gradnjo
Poti spominov in tovarštva še vedno ni-
simo prišli na zeleno vejo. Občani trmatso
vztrajajo pri svojem in zemlje nočejo od-
stopiti oziroma prodati tako, da jim jo je
treba vzeti – za odškodnino, seveda. Dele-
gati zborov naše občinske skupščine so
enkrat že potrdili sklep o razlastitvi lasnti-
kov zemljišč za traso Poti od Ižanske ceste
do spominskega kamna številka 91. Zaradi
pomanjkljivosti pri katastrskih in zemlji-
ško knjižnih podatkih ter nepravilnih na-
vedbah imen bodo delegati o ugotovitvi
splošnega interesa za gradnjo Poti spomi-
nov in tovarštva na tem odseku, še enkrat
sklepali.

Pri občinskem Komiteju za urejanje in
varstvo okolja so se z lastniki 49 parcel,
velikih od 10 do 1015 kvadratnih metrov,
skušali še enkrat pogovoriti o odstopitvi
njihovih zemljišč, oziroma tistih delov
zemljišč, kjer je načrtovan spomenik me-
stu heroju. Razgovora se je udeležilo 32
lastnikov (ki jih je skoraj pol več kot par-
cel in živijo v vseh ljubljanskih občinah),
vendar sta bila le dva od njih pripravljena
brez problemov zemljišče oddati.

Težave se seveda pojavljajo skoraj pov-
sod in ne samo na tem delu Poti. Potrebni
je nič koliko razgovorov, pogajanj, prepri-
čevanj (žal največkrat neuspešnih). Če ne
gre drugače, se mora v zagotavljanje kar
se da hitre gradnje spomenika vključiti
tudi občinska skupščina.

Nepripravljenost za sodelovanje je
pravzaprav obsojanja vredna, saj je to
končno spomenik, ki ga gradimo vsi, zase
in za svoje mesto. Je res tako težko pogre-
šati del zemlje, ki je v naši lasti. Saj nam ni
zrasla na srcu. Nas nič ne peče vest?

In ne nazadnje: se mora res toliko ljudi
ukvarjati s pridobivanjem zemljišča za naš
spomenik. Sploh pomislimo, koliko delov-
nih ur, časa in denarja po nepotrebnem
zapravljamo. Večinoma tujega, seveda, ta
pa se nas ne tiče? Pa se nas res ne?

Bo vrtec Zarja ogrevan na plin?

Že nekaj let nazaj se vsako zimo srečujemo s
problemom ogrevanja vrtca Zarja (enota VVO
Malči Belič) ob Tomažičevi ulici. Vrtec je na-
mreč priključen na omrežje, ki ga ogreva kuril-
nica stanovanjskega naselja VS-4 Bonifacija.
Ob splošnem pomanjkanju tekočih goriv se je
letos položaj še zaostрил. Vzrokov za mrzle igral-
nice vrtca, v katerem je otrok (od tega 42
dojenčkov) sredi letošnjega januarja, je več.

Stanovanjska soseska, v kateri je okrog 2400
stanovalcev, ima samo eno (in še to majhno)
cisterno za lahko olje in vanjo je moč natočiti
olja za enomesečno ogrevanje. Tako veliko na-

selje bi moralo imeti vsaj še eno enako veliko
cisterno. Tudi kurilni odbor se ni pretirano zani-
mal za svoje delo, saj se člani, do tedaj, niso
sestali skoraj pol leta.

Najpomembnejše pa je dejstvo, da vrtec ne bi
smel biti priključen na ogrevanje stanovanjske-
ga naselja. Čas kurjenja je namreč za delo v
vrtcu neugoden, saj so radiatorji topli šele od
osme ure naprej (vrtec pa je odprt že pred šesto
uro). Med vikendom so stanovanja dobro ogre-
vana – in vrtec seveda tudi – kar pa ni smotno,
saj gre toplota v vrtcu v nič, saj takrat v njem ni
otrok.

VVO bi torej moral imeti svojo toplotno po-
stajo, vprašanje pa je, kako bi ta objekt ogreva-
li. Glede na to, da se bodo težave pri preskrbi s
tekočimi gorivi nadaljevale tudi v naslednjih
letih, nima smisla zgraditi nove kurilnice na
tekoče gorivo. Člani našega izvršnega sveta so
soglašali s predlogom, da bi Zarjo priključili na
plinsko omrežje, ki je speljano dobrih 150 me-
trov dlje od vrtca. Tudi če strošek v tem trenu-
ku ne bi bil najnižji, je to za zdaj najboljša
rešitev. Otroci pač morajo biti na toplem, še
posebno pomembno je to za dojenčke. Koliko
pa smo prihranili s tem, da so morale matere
otrok ostati doma v času, ko je bil vrtec zaprt,
mnoge med njimi pa tudi še potem, ker so se
otroci zaradi slabega ogrevanja prehladili?

Rakitniško šolo še vedno »zebe«

Rakitniški šolarji se še vedno vozijo k pouku
v novo presersko šolo. Zima še vedno kaže zobe
in poučevanje v mrzlih učilnicah na Rakitni ni
mogoče, poleg tega pa je treba odpraviti še vrsto
pomanjkljivosti, ki so vrata te šole zaprla. Upor-
abnega dovoljenja (v sestavku v prejšnji števi-
liki smo pomotoma zapisali gradbeno dovolje-
nje) seveda pri vseh teh pomanjkljivostih šola
ne more dobiti, dokler pa ga nima, to pomeni,
da je zadrževanje v njej nevarno.

Pa pogledimo, s čim se morajo sedaj v novi šoli
še spoprijeti, da bi pouk v njej lahko normalno
potekal. Toplotna izolacija je preslaba. In taka

je bila načrtovana že v projektu. Sest centime-
trov terovla naj bi za izolacijo zadostovalo pri
temperaturah do minus 18 stopinj Celzija, kar
pa za podnebje na Rakitni ni dovolj, saj tam
živo srebro nemalokrat zdrkne (v hudi zimi,
seveda) precej nižje. Brez klorinatorja za vodo-
vod šola prav tako ne bo dobila uporabnega
dovoljenja. Tudi vode, ki je ob vsakem večjem
deževju vdrla v klet, ne gre zanemariti. Kuhinja
tudi še ni povsem urejena, prav tako manjka
nekaj stvari v telovadnici. Pod vprašanjem je tudi
dvopekarna greznica. In še kaj bi se našlo.

Gradbeni inšpektorji zdaj podrobno razisku-
jejo, kdo je kriv za tako stanje nove šole na
Rakitni. Spet je tu že vse prevečkrat izrečeno
vprašanje odgovornosti. Verjetno se brez po-
sledic ne bo končalo niti za projektanta niti za
izvajalca ter nadzorni organ.

Člani našega izvršnega sveta namreč menijo,
da morajo krivci za stanje na Rakitni za svoje
napake prav tako odgovarjati kot tisti, ki se
morajo zagovarjati zaradi napak pri gradnji
osnovne šole Krim-Rudnik. Obenem pa je ra-
kitniška šola, ki jo je financirala mestna izobra-
ževalna skupnost, dokaz, kako draga je lahko
gradnja, kadar skušamo porabiti kar se da malo
denarja.

BILI SMO V PODPEČI V TOZD IMP – IPKO

Kmetijska oprema spodriva cisterne

V občini Ljubljana Vič-Rudnik je IMP
TOZD IPKO (industrija plastične in kme-
tijske opreme) pravzaprav novinec, saj ob-
staja kot temeljna organizacija dobro leto
dni, obrat pa je obstajal že leto poprej. V
tem času si je pridobila IPKO sloves kot
proizvajalec cistern iz poliestra, vendar danes
to sploh ni več njihov osnovni pro-
gram. Nekdanji obrat SKIP-a je res proi-
zvajal le tedaj zelo iskane plastične cister-
ne, z oblikovanjem TOZD pa so v Podpeči
(tovarna stoji pravzaprav čez smo natančni
v Kamniku pod Krimom) prevzeli dva
stranska programa SKIPa in ju tako bi-
stveno dovršili, da obetata danes veliko,
mogoče celo precej več kot marsikateri
uveljavljeni starejši program. V IPKO je
prvi program kmetijska oprema in drugi
program so izdelki iz poliestra. Nekdaj so
poliestrske cisterne predstavljale 90 od-
stotkov proizvodnje, danes pa le še 60
odstotkov. Zakaj takšna preusmeritev?

Direktor IPKO LOVRO ROGELJ pravi:
»Preusmeritev je v skladu z našimi
željami po prestrukturiranju gospodarstva
in v skladu s poudarki, da moramo doma
pridelati čim več hrane. To pa lahko v
kmetijstvu dosežemo le z ustrežno opre-
mo, saj s plugom in vilami ne bomo dose-
gali svetovne produktivnosti. Kmetu mo-
ramo pridelovanje omogočiti in tako smo
se lotili kmetijske opreme. V takšno pre-
smeritev nas je prisilil tudi lastni ekonom-
ski interes, ker je prodaja cistern za kuril-
no olje, ki so bile pravi hit do leta 1980,
potem tako upadla, da s tem ne bi več
shajali. Z Emona inženiringom razvijamo

skupaj nove izdelke in nekaj tega tudi že
ponujamo na trgu, nekaj pa bomo v krat-
kem začeli prodajati.«

Novost je večnamenska cisterna

V Podpeči so skupaj z Emona inženiringom
razvili univerzalno poliestrsko cisterno s pro-
stornino 4 tisoč litrov. Ta prevozna cisterna je
zelo uporabna in bo letos predstavljala že polo-
vico programa proizvodnje cistern. Uporabna je

za potrebe SLO in družbene samozaščite, upo-
rabijo jo lahko kot rezervoar za vodo za briga-
de, za različne shode itd. Razvoj te vsestransko
uporabne cisterne so financirali tudi mestni in
občinski ljubljanski štabi za civilno zaščito. To-
vrstne cisterne so že v prodaji. Premično plastično
garažo so sicer že izdelali kot poskusni pri-
merek, vendar serijske proizvodnje še ni. Na
serijsko proizvodnjo računajo v IPKO v krat-
kem in dosedanje raziskave trga, ki so jih opravi-
lili so pokazale, da bi bil izdelek zelo zanimiv.
Gre za plastično garažo, ki jo je mogoče sestav-
ljati ali razstavljati in to lahko počne vsak ne-
strokovnjak. Takšno garažo je mogoče postaviti
ob hiši ali pa na parkirnem prostoru, skratka
vsestranska uporabnost.

Pri paletnih kontejnerjih se povezuje IPKO z
Agrostromem tako pri projektih kot pri izdelavi,
medtem ko prodajajo vsak po svoje. Strokovna
povezava se je pokazala kot zelo smotna, v
IPKO pa menijo, da bi bilo treba zasnovati
povezavo tudi na dohodkovnih odnosih.

V hlevu več ne smrdi

Izredno zanimiv je tudi program poliestrskih
pladnjev, prevoznih kontejnerjev in elektro

